הקומץ רבה פרק שלישי מנחות לה.

גוייתא לבריתא. (ו) שכתב והיה כי יביאך קודם לקדם דנעשים פנימית מיקומה ה: **אבל גוייתא לגוייתא.** כגון שם הקדים שמע ליהיה כי יביאך: **או בריתא לבריתא.** כגון והיה שם שמוע ו] כשמאל קדם בימין של מניח: **פיסורא.** גבר. לאחר שנתן התגרות בכתפיו ז]דרך הפה הרחב שהכתפים עשויין כעין כתי ידים שקורין גוט"ן ומכניס התגרות דרך הפה ומותח בכתי התגרות ומותך מג' הדפעות מכל אחת מעט והד' נשארת מרוכה וכופלה לאחוריו מורך ומטילה על חודן של ג' הדפעות ומופר חודן של ג' דפעות[1] על רחבו של תפילין ונלחה כעין גיד מוסבו של תפילין ונלחה כעין דף של גבר: **מעברתא.** כשנותן הרלועה של תפילין סביב לחוכו תיתורא יכפיל הקלף סביב הרלועה כעין שעושים לפי המכניסים שלא תהא הרלועה קבועה שלא כשהוא רוצה מוסבה לילך ולילך ומחליף רלם זה ומקבל רלם זה ולשון מעברתא שמעבירה ומוסבה לכל צד שילה: **ש"ן של תפילין.** לבית [1] מיקומה עושין כמין קמטים דקים כקלף ונלחין כו כעין ש"ן: **ולריך שיגיע חריץ.** שבין בית לבית עד מקום הפתר למטה כלומר עד בית מוסבו דהייט תיתורא [ח]: **קיון דמיננר.** חריץ למעלה קלת תין לריך להגיע למקום הפתר: **קילפא.** קלף: **ריפופא.** נקב: **שלא כמינן.** של עור ולא של מכי ופשתן: **מלומות לא יעשה מפני גנאי.** שמא יחמרו גרדן הוא ומדם מטטיו נלבנו והלחימו הרלועות: **ודבר אחר.** שמא יחמרו לשמו נלה בעל ונלבנו כדם: **של סבלא.** ללוח [ט] מיון הוא: **מכפיפין.** לפילו לבנות ולא"ר יוחנן שחורות מכחון: **דמסתפקין ליה.** מה שכפיפ [י] בחון ונלחה בתודס: **תפילין מרובעות** [יא] **בתפילתן.** יעמוד את ריבועו שלא יעמוד מוט התפירה יותר מדאי שלא יכוונו ויקבר כחכו שקורין דגרלי"ר: **ובחלכסונן.** שיהא ריבועו מכוון לארכו כרחבו כדי שיהא להם לאותו ללכסון שחחרו כריבועו אחמת ואחרי כל אחמת כריבועה ולא יהא לארכו יתר מוחזי בחלכסונו ולא יהא לרכו יתר על רחבו שאפיי יש להו זויות פסולין: **אפילו ענולה.** בית מוסב תפילין ענול שאין להם בית מוסב שלא יא] כמין דיופן ניקה: **סבנה.** יב] שכשיכנס בפתח ויכה לחוכו בחיקופה שלא יכנסו התפילין כרחבו: **ואין כה מלוה.** דמרובעות הלכה למשה מסיני: **כחמנוח.** שעור בית מוסבו חדוד בייחר לבל ענול בענול וכטנעת אימא דכשירה שהרי יש להם [בית] [יג] מוסב: **עכלה.** זהו עור של בחים יג]: **שפים.** שני לפנות בשני בחים: **זה שלא כנגד זה.** כגון שנפסק בית לחחון ובית ג' ולחד שלם בייחס זה כנגד זה יד] [טו](בחים המכוונות). ל"א זה בחוך חוכ חרץ לחד נפסק דופן בית זה ודופן בית שלנגדו זה שלא כנגד זה שנפסק זה בחוכ לחד וזה בחוכ לחד קרע רוחב חת מבילו שהבית בינילן [יד] **לא אמרן.** כ' בחים הממוכים דפסולים: **בחדפסא.** ונפסק ולחי עור מקולקל הוא טז]: **דמסלי"ו** [יז] **בשילחא.** לחוחו בעור ומפשטו: **ודפר חלים.** כשמינחן מוחז וכוונ יח]: **שילחא.** עור כמו (ויקרא ו) והפשיט וישלח טו) [טז] **(אף ע"ג דפדר) חלים.** לחון מיכור שממבר הקמנו למקומו:

ט"ן

תיתורא דתפילין הלבה למשה מסיני. הוא העור הנכפל למטה שמכפה פי הבתים והוא בית מוסבו של תפילין ונרחה כעין דף של גבר ומשמע ממון פירוש הקונטרס שהבתים והתיתורא הכל מעור אחד [ב] ואין נוהגין כן. מ"ר:

מעברתא דתפילין. הוא העור הנעשה מכפילות העור שהוכפל למטה לכסות פי הבתים ומכניסים בו הרלועות ונקרחת מעברתא על שם שנרחין שלא יהו הרלועות קבועות שלא מעניינן ומוסבן לכל לד שירלה מאריך רלם זה [בא] ומקלר רלם זה ונערוך ערך מעבר פי' מעברתא [בב] [יז] הוא מיתורת וכן נפרים נקרחין מעברתא [יח] ומיתורת הוא מקום שמכניסין בו הרלועה ונקרחת מעברתא דתפילין ונרחה שלא פירש הערוך כן בשביל שיהא מעברתא דתפילין ומיתורת דתפילין הכל ל' [בג] **דבגמ' משיב** ליה בתמרי שלא מצוי שהרי ל"ת מעברתא להדדי משיב להו כחדא וי"מ מעברתא רלועה קטנה שמעבירין למעלה על בית תפילין של יד ושין נרחה לפסול משום שאינו רוחב כל הבית של תפילין של יד שלא יהא רוחב החויר מדל שלא שייך לומר שלא כמין גוונא שלא כי מבר בית מחיצת תמן ועוד דשמא בתים המיון שאינו רוחב החויר פסול לפ שייך שלא בתפילין של רחם ולא בשל יד כמו בית בתפוכות הגחונים ועוד כי הרלועה שנותנים על בית הזרוע לינו מכסה כל הבית שלא ל"ב הבית עלמה מגולה ימין ושמאל ל"ב הבית רוחב שפיר את החויר שלא יהא מגולה לגד המעברתא בד] ולגד ג] שבגבדו. מ"ר:

דשי"ן של תפילין הלבה למשה מסיני. בשל רחם לחיי והנותנה מ] אם אין לינו להיות פוסלת דשמא לאין בית רוחב את החויר שלא יהא מגולה מחוכ של יד. מ"ר:

שי"ן של תפילין הלבה למשה מסיני. כתב בשיטה רבה דתפילין שורה דש"ן [בה] דימינא ג' ריפי וד"שמאלא ד' ריפי ולפי שאין לן בה עוד כחוב ג] בו שמניחין על קלף הפרשיות קלף חלק אחד וכורכו בו ושמח בשל יד קושרי שם כחבו בד' עורות כד"מניחין לעיל ולריך לדבק עוד כחוב שם אחר לחיי בחניכו לגורל שפיר דמי וכן הלכה חס ג"ל דהכדיע לחריכן כפי המונים יין (שבת דף עט:) תפילין לגורל מי כחניכן עוד כחוב כחקון תפילין שעשה לחם כחוב כמקום ג' חלנעות ולפי פחום לא חיישינן כי הרלועה שנקראת מעברתא: [בג] חיבות דבגמ' כרי חשיב להו כחדא ל"ש: [בד] ולגד שבגבדו. ואין להוכיח מדקאמר הפילין שחם דמשמע נמי בשל ראש בשיין דהא שחמא קאמר שין של הפילין הלכה למשה מסיני: [בה] דימינא. של ימין וכן נהגו העולם שין דאובע רישי צד קדוש ותלחא צד שמע מאי עשמא דבעינן שנראה שינן שיש בעור הפילין שני עשמים שדי מאי עשמא אובע רישי דהוו שין ד' אויר כמו שין של לוחות. תרי"ח: [בו] מרובעות. והעולם רגילים לעשות הכל מרובעים ואפי' גוף הפילין למעלה מן הבתים. תרי"ח:

שיטה מקובצת

ג)[ביבה קא נמחק: ב) תפילין מרובעות. פ"ה הבתים מרובעים והולך לשעמו א) שפי' דהתיתורא מעור אחד של הבתים עצמן ועור נראה לפרש שצריך שיהיה גם התפירה מרובעת והיינה בה דין אלכסון כל אמתא ברוחב כו'. נלינן: ג) היכא דמיחלי. ותימה כי נמחק: ד) חלים שתיקה. נ"א חלים החדא ואינך עתיקא: ה) פנימית חיצונה. אי נמי הקדים והיה אם שמוע לשמע דנעשית פנימית חיצונה וחיצונה פנימית: ו) אם שמוע משמאל קדש מימין: ז) לבית החיצונה עושין כרי ונראין בו כמין שין: ח) היתורא. ר"ח תרי"ש של קמטין של שין שאין נראה דמסתמא אי אפשר בלאו הכי. תוס': ט) דלאו מינו הוא: י) תפילין מרובעות. הבתים מרובעים הס"ד ומה"ד בתוספ': יא) אלא כעין ביצה הס"ד: יב) שכשיכנוס פתאום בפתח: יג) בתים קיימת. שלא יהיה בה נקב: יד) בגגד זה. שני בתים: טו) חיבות לא אמרן כר' דפסולין נמחק: טז) מקולקל הוא. ל"א מגזנה קרינא בחדש יותר מבישן: יז) דמילחי בשלוחא: יח) וכוורין במקומו: יט) חלאו מינו הוא: כ) ואין להקשות אע"ג דהדר כר' נוהגין כן. ור"י פירש דתיתורא זה עור אחר כפול ואינו מעור הבתים אלא עור אחר הוא והצריכו העליון נקוב הוא להוציא הבתים דרך אותו הנקב וחציו השני הוא למטה וחוזה בי הבתים כלמטה לסיכך ונקרא תיתורא לפי שהוא כעין דף של גבר למטה מהבתים וכן נהגו העולם: כא) ומקצר ראש זה. ר"ת זהו רצועה הנתונה על הבית של יד ומכסה ראש הבית מבחוץ ומן צד ימין וצד שמאל של בית מכוסה בו באחוז עור קטן. תוס': [מעברתא] התפילין הוא תיתורא כי מעברתא. ונקראין תיתורא ובחפילין מקום שמכניסין בו הרצועה נקראת מעברתא: כג) חיבות דבגמ' כרי חשיב להו כחדא ל"ש: כד) ולגד שבגבדו. ואין להוכיח מדקאמר הפילין שחם דמשמע נמי בשל ראש בשיין דהא שחמא קאמר שין של הפילין הלכה למשה מסיני: כה) דימינא. של ימין וכן נהגו העולם שין דאובע רישי צד קדוש ותלחא צד שמע מאי עשמא דבעינן שנראה שינן שיש בעור הפילין שני עשמים שדי מאי עשמא אובע רישי דהוו שין ד' אויר כמו שין של לוחות. תרי"ח: כו) מרובעות. והעולם רגילים לעשות הכל מרובעים ואפי' גוף הפילין למעלה מן הבתים. תרי"ח:

א) פלוי הסר כלן לחם תיבות וכ"ש.

הגהות הב"ח

(ו) רש"י ד"ה גוייתא לגרייתא שנתן יהיה כי: (ב) ד"ה המתפקין וכו' לחרון ונלחה לחותם הס"ד ולחר"ב כחוכין ותיבות תפילין נמחקו: (ג) ד"ה זה שלא כנגד וכו' מפסיק ביניהן הס"ד ולחר"ב מ"ה כחוכין.

לעזי רש"י

גוט"ן [גו"ן]. כפפות. דגרלי"ר [דיגריטיל"ר]. לכורך.

מוסף רש"י

תיתורא. לאחר שכפיפ מלקחת כפתים מקנה כל כפתים לכך עור בית בימי מניח לחוך ומוסלו למשה לנסות הבתים חוכו בית מיכוי של בתים. תיתורא לשון נסר (תרגומו ויסרו סי חוקין). **מעברתא.** הייני מלחזרא עור הנכפל למטה שעשה בלחינה כפולה חוך לבתים שמכנים בחיכה הרלועות ומוסבות לחוך ולחוך מוכנת (שבת). ש"ן של תפילין. שעבודה משוה כחיקון עלמו, קומט כו ג' קמטין כשין שין מצד, והכלי"ת יכיל"ת עשין נקבר שקובר הרלועה בחת לנפון ובחת למזרח כמין ד' וכלישה קטנה מלחד מגיה כה וחין כה אלא כפיפה כמין יו"ד וכופלה כפול כשה השער לח יהא כפופה לפולם. שבת סב: וכ"ו שבת נח:. **בחפרן ובאלכסונן.** כפיפת חופר בית מוסבו צריך ליחר שלא יקלקל ריבוען בפיפת חוט התפילה, וצריך שיהא לחן מלכסן כהלכתו שהבא מרובע אלנע בריחוך ובלחוך שהוא מלכסן (פסילים כד:).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com